

यावदभ्यागतारौद्राः पिशाच्यस्ताः सुदारुणाः ॥ ददृशुस्तां त्रिजटया सहस्रीनां च थापुरा ॥ ७४ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानपर्वणि
 त्रिजटाकृतसीतासां त्वने अशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ ७३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ततस्तां भर्तृशोकात्तां दीनां मलिन
 वाससं ॥ मणिशेषाभ्यलंकारारुदतीं च पतिव्रतां ॥ १ ॥ राक्षसीभिरुपास्यतीं समासीनां शिलातले ॥ रावणः कामबाणातीदृशोपससर्पच ॥ २ ॥ देवदानवगं
 धर्वयक्षकिंपुरुषैर्युधि ॥ अजितोऽशोकवनि कां ययौ कंदर्पपीडितः ॥ ३ ॥ दिव्यांबरधरः श्रीमानसुमृष्टमणिकुंडलः ॥ विचित्रमाल्यमुकुटो वसंत इव मूर्तिमान् ॥
 ४ ॥ न कल्पदक्षसदृशो यत्नादपि विभूषितः ॥ इमं शानचैत्यद्रुमवद्भूषितोऽपि भयंकरः ॥ ५ ॥ सतस्यास्तनुमध्यायाः समीपे रजनीचरः ॥ ददृशे रोहिणीमेत्यश
 नैश्वरइव ग्रहः ॥ ६ ॥ सतामामं च्यसुश्राणीं पुष्पकेतुशराहतः ॥ इदमित्यब्रवीद्वाक्यं त्रस्तां रोहिणीमिवाबलां ॥ ७ ॥ सीते पर्याप्तिमेतावल्कतो भर्तुर्नुग्रहः ॥ प्रसादं कु
 रतन्वांगिक्रियतां परिकर्मते ॥ ८ ॥ भजस्व मां वरारोहं महाहर्षभरणांबरा ॥ भव मे सर्वनारीणामुत्तमावरवर्णिनी ॥ ९ ॥ संति मे देवकन्याश्च गंधवाणां च योषितः ॥
 संति दानवकन्याश्च दैत्यानां चापि योषितः ॥ १० ॥ चतुर्दशपिशाचानां कोट्यो मेव च नेस्थिताः ॥ द्विस्तावत्पुरुषादानारक्षसां भीमकर्मणां ॥ ११ ॥ ततो मे त्रिगु
 णाय क्षाये मद्बचनकारिणः ॥ केचिदेव धनाध्यक्षं भ्रातरं मे समाश्रिताः ॥ १२ ॥ गंधर्वाप्सरसो भद्रे मामापानगतं सदा ॥ उपतिष्ठति वामोरुयथैव भ्रातरं मम ॥
 १३ ॥ पुत्रो ह मपि प्रप्रेः साक्षाद्विश्रवसो मुनेः ॥ पंचमो लोकपालानामिति मे प्रथितं यशः ॥ १४ ॥ दिव्यानि भक्ष्यभोज्यानि पानानि विविधानि च ॥ यथैव
 त्रिदशेशस्य तथैव मम भाविनि ॥ १५ ॥ क्षीयतां दुष्कृतं कर्म वनवासकृतं तव ॥ भार्या मे भव सुश्रोणि यथामंदोदरी तथा ॥ १६ ॥ इत्युक्तेन वै देही परिहृत्य शु
 भानना ॥ तृणमंतरतः कृत्वा तमुवाच निशाचरं ॥ १७ ॥ अशिवेनाति वामोरुरजसं नेत्रवारिणा ॥ स्तनावपति तौ बालासंहतावभिवर्षती ॥ १८ ॥ उवाच वाक्यं
 तं क्षुद्रं वै देही पतिदेवता ॥ असकृद्ददतो वाक्यमीदृशं राक्षसेश्वर ॥ १९ ॥ विषादयुक्तमेतत्ते मया श्रुतमभाग्यया ॥ तद्गदसुखभद्रं ते मानसं विनिवर्त्यतां ॥ २० ॥

तत्सदृशाभ्यलंकाराय स्यास्तां ॥ १ ॥ उपास्यतीं उपास्यमानां ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ रोहिणी ॥ ७ ॥ परिकर्मवत्त्वाभरणादिना प्रसाधनं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
 १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ हे भद्रसुख भद्रं कल्याणावहं सुखं यस्य पारदार्यं सुखं त्वं कल्याणावहमिति शेषः ॥ २० ॥